

Petheaven – Oriental & Peterbald

Da Heide spurgte mig, om jeg ville skrive om mit opdræt til DSO bladet, var min første tanke; "Guuud, er jeg virkelig blevet så gammel i gårde, at jeg skal til at skrive mine erindringer?"

Nej - dét er jeg altså ikke! ;-) Men for mig er det alligevel en lidt bittersød fornemmelse at sidde og skrive disse ord... et kapitel er slut, og jeg er lige startet på et nyt...

Kærligheden til de Orientalske katte stammer tilbage fra min barndom, hvor jeg hjalp til i min fars kattepension. En fast pensionær, der tilbragte sine ferier i pensionen, var en smuk, smuk siameser! Hendes imødekommerhed, skønne ydre og fantastiske sind satte potespor i mit hjerte, og jeg har siden dengang altid ønsket mig en siameser!

På min 18 års fødselsdag trådte Jimmy, manden i mit liv, ind i billedet og han delte desværre ikke mit syn på siameseren. Men jeg fik ham dog overtalt til, at jeg måtte få min gamle huskat Bam Bam med mig, da vi flyttede på kollegium i Aalborg. Efter nogen tid fik vi endnu en huskat som selskab til min gamle pige. Bam Bam synes dog ikke at være imponeret over denne ungs energi, og vi måtte derfor have endnu en selskabskat. Denne gang en voksen omplacerings abyssinier hankastrat - og med ham startede "min" udstillingskarriere.

Mine tanker blev dog ved med at vende tilbage til siameseren - og det gjorde det slet ikke bedre, at jeg fik set på mange af dem på udstillingerne og opdagede orientalerne også! Jeg fik efter lang tids bearbejdning endelig overtalt Jimmy til, at vi kunne kigge på en orientaler.

Vi tog sammen på besøg hos Ole Amstrup, som var så sød at åbne sit hjem for os, og som på daværende tidspunkt havde huset fuldt af smukke katte. Efter besøget (2003) kunne Jimmy begynde at forstå, hvorfor jeg syntes, disse kattes sind var helt fantastisk og jeg fik ham overtalt til, at jeg måtte få en "havanna orientaler". På dette tidspunkt var det dog ikke sådan lige at finde sådan én i Danmark. Men ved hjælp fra Susanne Wehnert fandt jeg én i Hannover i Tyskland.

Kazuki Von Krolock hentede jeg hjem i sommeren 2004, og efter planen skulle han være kælekat. Tiden gik, og jeg fik mere og mere lyst til at have killinger i huset. Vi havde haft en tilløber, som havde fået fem killinger hos os året forinden, så Jimmy syntes ikke, at tanken var sååå skræmmende endda. Så jagten gik nu ind på at finde en chokolade hunkat. Dette skulle dog ikke være så nemt, men jeg fik dog kontakt til det svenske opdræt S*Jackpott's, som havde en chokoladetabby pige til salg. Efter lidt skrivi frem og tilbage måtte jeg dog indse, at denne pige ikke kunne bruges i avl, da hun havde et grimt ster-

steren, S*Jackpott's New Dawn. Hun var sort som natten og noget af det sødeste lille væsen, man kunne forestille sig - så jeg faldt pladask for hende.

Jeg hentede New Dawn hjem i sommeren 2005, og hen over efteråret skrev jeg så til opdrætteren af min hunkat, om jeg måtte have lov at bruge denne skønne dreng i avl, hvilket jeg fik lov til ☺

Kuldet mellem Kazuki & New Dawn kom til verden sommeren 2006 og bestod af to sorte drenge (Petheaven Amir & Aziz') og én chokolade pige (Petheaven 'Aisha). Jeg fik min ilddåb som opdrætter, idet New Dawn viste sig, ikke at være verdens bedste føder, og første killing sad derfor fast, og jeg måtte efter utallige opkald til div. vagtdyrlæger sent fredag aften

Petheaven Friedrich Nietzsche

trække killingen ud i halespidsen under én af New Dawns svage præsseveer. Killingen ('Aisha) brækkede halen og måtte til dyrlægen og have den amputeret dagen efter. Så min "beholder" fra første kuld, var en "orientalsk korthale" i chokolade (ja, man kan jo ikke få alt hvad man ønsker sig ☺).

'Aisha skulle overtage efter New Dawn, men vi ville gerne have endnu et kuld efter hende, inden hun blev kastrat. Mor (New Dawn) & datter ('Aisha) blev parret året efter med hver deres hankat, men desværre endte begge piger på forunderlig vis i kejsersnit uden nogen overlevende killinger. New Dawn blev kastreret under kejsersnittet, og vi valgte at forsøge igen med 'Aisha, idét dyrlægen ikke kunne se nogen umiddelbar sammenhæng mellem de to kejsersnit. Det skulle desværre vise sig, at fødselsproblemerne ikke var et tilfælde og 'Aisha fik igen kejsersnit og blev derfor kastreret i samme ombæring.

Der var to overlevende killinger fra dette kuld, en han (DK Petheaven Chocolate Chip) og en hunkat (DK Petheaven Cocoa Cream). Vi tog hankatten fra i håb om, at han ikke ville give fødselsproblemerne videre til sine killinger, og han blev parret med en chokolade hunkat (DK Reemei's Champ), som jeg havde købt til formålet. De fik tre skønne killinger, en lilla hunkat (DK Petheaven Eloa) og to chokolader - én han (DK Petheaven Eistibus) & én hunkat (DK Petheaven El Auria).

Vi valgte Eloa til at føre linien videre, men igen løb vi panden imod en mur, da det skulle vise sig, at Eloa's sind ikke udviklede sig, som vi ønskede. Hun var en rigtig sød, men meget forsigtig pige, så pga. hendes skrøbelige sind og med fødselskomplikationerne i baghovedet blev hun kastreret og omplaceret til et nyt hjem uden børn og alt den ståhej, der nu er i vores familie med små børn og et opdræt.

Nå, men så var jeg jo lidt tilbage, hvor jeg startede. Kastratopdræt kommer der jo ikke mange killinger ud af, så min søde veninde Birthe Ingemann forærede mig én af sine smukke cinnamon hunkatte (DK Felixissimus' Emily HowellWarner), som jeg havde forelsket mig i.

Cinnamon har en fantastisk varm glød, som jeg ikke har set blandt nogen af alle de andre farver, orientalerne findes i, og denne glød tiltaler mig

Petheaven's G-kuld

utroligt meget. Farven er på vej frem, og især syd for os i Europa er der nu ved at komme rigtig mange af dem. Men da Emily skulle have børn, var de ikke nemme at støve op - i al fald ikke nogen, som ikke var relateret til hende.

Men ved et tilfælde havde Dorthe Kaae på et tidspunkt nævnt for mig, at hun havde fået en killing i et kuld med en "mærkelig farve", som havde vist sig at være cinnamon.

Forældrekattene havde cinnamon langt tilbage i stamtavlen, men måtte være bærere. Jeg spurgte så Dorthe, om jeg mon kunne være så heldig at få lov at købe en parring efter hendes hankat af denne kombination, og min glæde var stor, da svaret var ja! ☺

Emily blev parret med Bellamis' Gilbert, og én smuk chokolade hankilling (DK Petheaven Friedrich Nietzsche) kom til verden. Emily var en SUPER mor, hun passede og plejede sin lille dreng, og inden længe kunne

han nærmest trille, så rund var han. Kira Marseen - en kær veninde - var imidlertid kommet i problemer. Hendes finsk importerede peterbald, Rynke, havde efter lang tids venten fået killinger, men havde fået brystbetændelse og kunne ikke passe dem. Så

Petheaven Irish Ale

vi fik Rynkes killinger hjem til Emily, som elskede dem fra første øjekast! Desværre stod killingerne ikke til at redde. De sygnede hen én efter én, og efter en uge med dyrlægehjælp, antibiotika, sonde mv. måtte vi give op og lade den sidste af Rynkes killinger aflive. Emily var knust og ville næsten ikke lade mig komme til hendes egen killing, for jeg var den onde selv, som tog hendes lånebørn fra hende. Det var virkelig svært, både for Emliy og mig, men helt klart også for Kira, som havde fået sine drømme om sit første peterbaldkuld knust. Men mine trængsler omkring "dette kuld" var ikke overstået, for da Nietzsche var fem mdr. gammel, blev han pludselig syg. Jeg kørte ham til vagtdyrlægen en søndag eftermiddag få dage før jul, og dyrlægen kæmpede med ham uden at vide, hvad vi var oppe imod. Om aftenen døde han, og jeg var helt ødelagt. Ikke alene havde jeg mistet en meget ung kat, men vi anede ikke, hvad han fejlede. Så jeg bad dyrlægen om at få ham obduceret. Pga. julen og de mange helligdage bad dyrlægen mig selv om at indlevere Nietzsche - det kan ikke anbefales, vil jeg tilføje, for dét er godt nok

Petheaven Cocoa Creme

hård kost at skulle aflevere en elsket kat til nogen, som man ved skal skille katten ad.. ☹

Nietzsche viste sig at have et tarminvaginat, hvilket vil sige, at hans tarm var krøbet ind i sig selv og ca. 10 cm. af den, var der ved at gå koldbrand i. Det var ikke nogen særlig munter jul for os - vi savnede vores lille "Nitte"...

Igen stod vi uden nogen arvtager, så vi forsøgte igen med Emily. Denne gang var den heldige udkårne, Kira

Petheaven Cocolate Chip og Pethaeven Aisha

Marseens helt unge hankat; DK Marseen Pinhead, en lilla cinnamonbærer, som startede og sluttede sin avlskarriere indenfor 4 dage!

Pinhead (Pipsen) var sådan en hankat, som lige pludselig finder ud af at han er hankat og så starter ud med at pisse ALT ihjel inden for de første 4 timer af sit hankatteliv! Jeg husker tydeligt Kira i telefonen fortælle mig desperat om, at han havde tisset i vasketøjet, på badeværelset, i køkkenskålen og *HYYYL - NU PISSER HAN PÅ MIT FJERNSYN!!!!* Så er det altså svært at lade være med at grine, men jeg skyndte mig at sige: Jeg kommer og henter ham, så kan han få lov at lave killinger med Emily (som tilfældigvis var i løb) og gå i vores løbegård til på mandag. Det holdt hårdt - og Emily var meeeeeeget tålmodig - men Pipsen ramte på mirakuløs vis plet og mandag morgen måtte han aflevere "vedhænet" hos Dr. Dyr.

Tre killinger kom der ud af Pipsens anstrængelser; DK Petheaven Gefion, Gilgamesh & Gaia - alle lilla, på trods af en cinnamon mor og en cinnamon bærer som far *suk*. Cinnamon er en svær farve at arbejde med! Men hva' pokker - man er jo stolt af sine missebørn alligevel, og da jeg med dette kuld for første gang havde mulighed for at komme af sted på udstilling med et kuld, slog vi til. Og sådan fik jeg mit første (og foreløbigt eneste) "Best in Show kuld" ☺

To killinger kom ud i kælekattehjem, og Gaia blev hjemme.

Gaia fik i sommeren 2011 et skønt kuld killinger med en lækker lækker chokolade bicolor hankat; Felixissimus's Lucky Leprechaun. Resultatet heraf blev et kuld på fem killinger i farverne: Chokolade bicolor, chokolademasket med hvid, cinnamon og to x cinnamon bicolor! ☺

Der var én pige og fire drenge!!

Men jeg fik min pige! ☺

Petheaven Irish Ale er min til dato, smukkeste orientaler. Hun har en smuk smuk profil (hvilket hele kullet er beriget med), medium og pænt placerede ører, super god hage og en lang og velproportioneret krop - og så er hun tilmed cinnamon bicolor! Tre af de fem i kullet har været udstillet og alle med pæne resultater; DK Petheaven Irish Coffee (cinnamon bicolor) har et enkelt BIS i bagagen og DK Petheaven Irish Mountain Dew lb er blevet Premier med nominering til alle tre certifikater

Petheaven Gaia

og sidst, men ikke mindst, har vores Ale også et par nomineringer og et enkelt BIS at bryste sig med. Vi er ganske stolte af dette kuld, ikke kun pga. deres smukke ydre, men mest fordi alle fire drenge fra kuldets er udstyret med et fantastisk sind og er elsket hos hver deres familie!

Ud over helbred er temperament dét, vi lægger mest vægt på i vores opdræt. For hvad kan vi bruge smukke katte til, hvis de ikke er til at leve sammen med? Langt langt de fleste af vores killinger ender i hjem som kælekatte, og det er derfor yderst vigtigt, at kattene kan fungere og trives i et familiemiljø. Vi er på nuværende tidspunkt så heldige, at vi har to børn på henholdsvis 7 og 2 år, som er med til at gøre vores killinger enormt "kaos-robuste". Det gør at der, når killingerne flytter ud i nye hjem, skal en hel del til at ryste dem - og dét kan vi rigtigt godt li! ☺

Det er bl.a. også derfor at vi har valgt, at Ale ikke skal have nogen killinger. Hun er, efter vores overbevisning, ikke "kaos-robust" nok, og det ønsker vi ikke at videreføre til nye killinger. Så vores sidste fertile orientaler er nu blevet kastrat og skal ud i et nyt hjem, når det rette byder sig. Så indtil vi finder en ny OSH, som vi synes skal have børn, som skal bære vores stamnavn, er DK Petheaven

Petheaven Chocolate Chip, Reemei Champ og Engle kuldets

udelukkende et peterbald opdræt! Min passion for de "ekstra kort og ruhårede orientalerer" kan jeg skrive endnu en laaaaaang artikel om, men jeg vil spare jer for dette og nøjes med at fortælle, at vi i 2012 har haft vores første peterbald kuld, med en orientaler (DK Petheaven Gaia) som mor og vores litauiske import peterbald hankat (Ideal Cat Klondike) som far, og fra dette kuld på tre killinger går de to af dem i avl - én her i huset og én i Frankrig, hvor vi til gengæld har fået en lille ny pige (O Feline Hawaii) hjem fra.

Så Kat. IV killinger skal der nok komme i vores lille hjem, men pt. kun i de ruhårede og ekstra korthårede udgaver ☺

Mette Mejdahl
www.petheaven.dk